

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije C(2016) 8530 *final*, u predmetu AT.39914 – Kamatne izvedenice u eurima – (u daljnjem tekstu: odluka), od 7. prosinca 2016., u dijelu u kojem se primjenjuje na tužitelje;
- podredno, smanji novčanu kaznu izrečenu tužiteljima;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da Komisija nije uspjela dokazati da je cilj ponašanja tužiteljâ bio manipulirati dospijećima EURIBOR-a ili EONIA-om (referentne kamatne stope); dokazi upućuju na to da tužitelji nisu slijedili nikakav protutržišni cilj u smislu članka 101. stavka 1. UFEU-a i članka 53. stavka 1. Sporazuma o EGP-u (u daljnjem tekstu: članak 101.).
2. Drugim tužbenim razlogom se nadalje ili podredno tvrdi da je Komisija počinila pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdila da cilj navodnog manipuliranja dospijećima EURIBOR-a ili EONIA-om čini cilj sprečavanja, ograničavanja ili narušavanja tržišnog natjecanja u smislu članka 101.
3. Trećim tužbenim razlogom navodi se da u pobijanoj odluci nije utvrđen nijedan drugi protutržišni cilj na teret tužiteljima osim manipuliranja dospijećima EURIBOR-a ili EONIA-om, a Komisija sada ne može tvrditi da takav cilj postoji ni utvrditi njegovo postojanje.
4. Četvrtim tužbenim razlogom podredno se navodi da Komisija nije uspjela utvrditi da su tužitelji sudjelovali u jedinstvenoj i trajnoj povredi. Posebice, ponašanje za koje je Komisija utvrdila da krši članak 101. nije imalo jedinstven cilj; podredno, tužitelji nisu bili svjesni protupravnog ponašanja drugih stranaka i nisu ga razumno mogli predvidjeti; i podredno, tužitelji svojim ponašanjem nisu namjeravali doprinijeti zajedničkom planu s protutržišnim ciljem.
5. Petim tužbenim razlogom navodi se da je Komisija postupala protivno temeljnim načelima prava EU-a, dobroj upravi, presumpciji nedužnosti i tužiteljevim pravima obrane, time što je prejudicirala odluku protiv njih zbog načina na koji je primijenila „hibridni” postupak nagodbe i zbog unaprijed osuđujućih izjava Komisijina povjerenika J. Almunie.
6. Šestim tužbenim razlogom se nadalje ili podredno tvrdi da je Komisija pogriješila u izračunu kazne izrečene tužiteljima na brojne načine i da je Sud treba smanjiti. Komisija je (a) trebala primijeniti viši olakotni, niži otegotni faktor i niži faktor „ulazne naknade” kako bi se odrazila marginalna i različita uloga tužitelja kako ju je utvrdila Komisija; (b) propustila primijeniti istu metodu za izračun vrijednosti prodaja za svaku stranku, tako da se prema tužiteljima nepovoljnije postupilo bez objektivnog opravdanja; (c) trebala primijeniti veće smanjenje u pogledu iznosa gotovinskih prihoda tužitelja kako bi se odrazila njihova relativna ekonomska snaga; (d) pri izračunu vrijednosti prodaje nije trebala uključiti prodaje s kamatnom stopom EONIA.

Tužba podnesena 28. veljače 2017. – BASF Grenzach protiv ECHA-e

(Predmet T-125/17)

(2017/C 112/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Njemačka) (zastupnici: K. Nordlander i M. Abenhaim, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi tužbu za poništenje dopuštenom;
- poništi odluku žalbene komisije Europske agencije za kemikalije (ECHA) od 19. prosinca 2016. u vezi s evaluacijom tvari triklosan na temelju članka 46. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 ⁽¹⁾ (predmet br. A-018-2014) (u daljnjem tekstu: odluka o triklosanu), u dijelu u kojem je žalbena komisija odbila tužiteljevu upravnu žalbu, potvrdila testiranje na štakorima, testiranje na ribama i test postojanosti koje je ECHA prethodno zatražila, i odlučila da preostale informacije valja dostaviti do 28. prosinca 2018.;
- naloži ECHA-i snošenje tužiteljevih troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na bitnoj povredi postupka

- Tužitelj ističe da je žalbena komisija počinila bitnu povredu postupka time što je provela samo ograničeni nadzor zakonitosti umjesto punog upravnog nadzora nad odlukom o triklosanu. Prema mišljenju tužitelja, žalbena komisija počinila je dvije bitne povrede postupka tako što je odbacila, bez raspravljanja u meritumu, brojne ključne argumente i znanstvene dokaze koje je istaknuo tužitelj. Tužitelj smatra da je time ne samo propustila izvršiti svoju ovlast upravnog nadzora, nego i da je povrijedila tužiteljeva prava obrane.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela proporcionalnosti u vezi s člankom 13. UFEU-a, člankom 25. stavkom 1. i člankom 47. REACH-a i ustaljenom sudskom praksom Općeg suda o sudskom nadzoru i teretu dokaza

- Što se tiče testiranja na štakorima, tužitelj ističe da su ECHA i žalbena komisija obje prepoznale razlike između sustava štitnjače štakora odnosno čovjeka, ali da su se u biti oslonile na podatke iz studija na štakorima kako bi zaključile o mogućim učincima na ljudski tiroksin (dok postojeće studije na čovjeku ukazuju na izostanak takvih učinaka). Tužitelj smatra da zbog toga odluka o triklosanu (i) ne vodi računa o svim relevantnim dostupnim podacima, (ii) proturječna je, (iii) oslanja se na nedosljedne dokaze i, iz tih razloga, sadržava očitu pogrešku u ocjeni nužnosti testiranja na štakorima, u dijelu u kojem je izražena opasnost od navodne razvojne neurotoksičnosti kod ljudi. U pogledu zaključaka o reproduktivnoj toksičnosti u studiji na štakorima, tužitelj nastavlja da su i ECHA i žalbena komisija također propustile uzeti u obzir relevantne dostupne podatke i da su se oslonile na nedosljedne dokaze. Prema mišljenju tužitelja, ECHA i žalbena komisija time su počinile očitu pogrešku u ocjeni nužnosti testiranja na štakorima za bilo koji zaključak o reproduktivnoj toksičnosti. Prema mišljenju tužitelja, testiranje na štakorima k tome je očito neprikladno jer rezultati testiranja nikako ne mogu pomoći ECHA-i za razjašnjavanje navodnih rizika endokrinih poremećaja kod ljudi. Konačno, tužitelj ističe da je odluka o triklosanu nezakonita u dijelu u kojem je žalbena komisija potvrdila testiranje na štakorima a da nije provjerila jesu li zadovoljene sve pretpostavke u pogledu načela proporcionalnosti; osobito, žalbena komisija propustila je ispitati jesu li manje ograničavajuća sredstva bila dostupna za razjašnjavanje navodnih rizika endokrinih poremećaja u vezi s triklosanom.
- U pogledu testiranja na ribama, tužitelj tvrdi: (i) žalbena komisija propustila je izvršiti svoju diskrecijsku ovlast i utvrditi je li na temelju dostupnih znanstvenih dokaza postojao „potencijalni rizik” koji bi mogao opravdati da se zatraže daljnja testiranja; (ii) ECHA i žalbena komisija (obje) su propustile pokazati da je, na temelju dostupnih znanstvenih dokaza, postojao potencijalni rizik od endokrinih poremećaja koji opravdava daljnja testiranja na ribama; i (iii) ECHA i žalbena komisija (obje) su obrnule teret dokazivanja i povrijedile članak 25. stavak 1. REACH-a time što su od tužitelja zahtijevale da dokaže nepostojanje takvog rizika.

- Što se tiče testa postojanosti, tužitelj ističe da, time što su od tužitelja zahtijevale da provede test postojanosti i u slatkoj vodi i u morskoj vodi kako bi se navodno razjasnio potencijalni rizik postojanosti triklosana u okolišu, ECHA i žalbena komisija propustile su propisno voditi računa i o težini dokaza o postojanosti triklosana i o zahtjevu uzimanja u obzir uvjeta relevantnih za okoliš kako su propisani u Prilogu XIII. Tužitelj nadalje tvrdi da, time što su od tužitelja zahtijevale provođenja testa postojanosti u pelagičnoj vodi (to jest, u bistroj vodi bez sedimenta), ECHA i žalbena komisija nisu poštovala jasnu smjernicu u Prilogu XIII. REACH-u o razmatranju dokaza koji odražavaju uvjete „relevantne” za okoliš. Štoviše, kako tužitelj tvrdi, nakon što su odlučile da simulacijski test odstupanja mora odražavati uvjete relevantne za okoliš, i ECHA i žalbena komisija nisu provele odgovarajuću stručnu prosudbu kako bi utvrdile prikladne uvjete testiranja.

(¹) Uredba (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 2006., L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.)

Rješenje Općeg suda od 10. veljače 2017. – Tarmac Trading protiv Komisije

(Predmet T-267/16) (¹)

(2017/C 112/68)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik trećeg vijeća odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 287, 8. 8. 2016.

Rješenje Općeg suda od 3. veljače 2017. – Bank Saderat Iran protiv Vijeća

(Predmet T-349/16) (¹)

(2017/C 112/69)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik prvog vijeća odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 305, 22. 8. 2016.

Rješenje Općeg suda od 14. veljače 2017. – HP protiv Komisije i eu-LISA

(Predmet T-596/16) (¹)

(2017/C 112/70)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik petog vijeća odredio je brisanje predmeta.

(¹) SL C 296, 16. 8. 2014. (predmet je najprije bio upisan u upisnik Službeničkog suda Europske unije pod brojem F-26/16 i prenesen je Općem sudu Europske unije 1. 9. 2016.)
